

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**11 iunie 2019**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către partea vătămată Pleșca Petru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

**Juc Andrei XXXXX**, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

**Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:**

17.02.2016 – 12.03.2018 (prima instanță);

06.04.2018 – 30.10.2018 (instanța de apel);

21.01.2019 – 11.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

**A C O N S T A T A T :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 12 martie 2018, Juc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) Cod penal.

S-a încetat procesul penal de învinuire a lui Juc Andrei, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Juc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 260<sup>5</sup> Cod penal, fiind condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 500 u.c. ceea ce constituie 30 000 lei.

S-a încasat din contul inculpatului în folosul părții vătămate suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată în partea reparării prejudiciului material produs prin infracțiuni, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

**2.** Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Juc Andrei, la 26 iulie 2015, în intervalul de timp de la ora 15.42 și până la ora 18.53, aflându-se la domiciliul său din XXXXX, fiind în relații conflictuale cu cet. Pleșca

Petru, precum și fiind cu acesta oponenti în dosarul civil nr.X examinat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, având intenția de a încălca inviolabilitatea vieții personale ale cet. Pleșca Petru, folosind sistemele informatice cu adresa IP: X, gestionată de compania ”Moldtelecom” SA, atribuită domiciliului lui Juc Andrei din X și cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldcell” SA, atribuită sistemului informatic ce aparține lui Andrei Juc cu numărul SIM: X și numărul IMEI: X, prin metode nestabilite și în mod fraudulos obținând parolă, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru - cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru și conțineau informații ce constituie secret personal al ultimului, inclusiv baza de clienți cu care colaborează acesta.

Astfel, acțiunile lui Juc Andrei au fost încadrate conform art. 177 alin. (1) Cod penal, adică *Culegerea ilegală a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane fără consimțământul ei.*

Tot el, inculpatul Juc Andrei, prelungindu-și acțiunile sale criminale, îndreptate spre violarea dreptului la secretul corespondenței, la 26 iulie 2015 în intervalul de timp de la ora 15.42 și până la ora 18.53, în aceleași circumstanțe, aflându-se la domiciliul său din X, fiind în relații conflictuale cu cet. Pleșca Petru, precum și fiind oponenti în dosarul civil nr. X examinat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, având intenția de violarea dreptului la secretul corespondenței, folosind sistemele informatice cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldtelecom” SA, atribuită domiciliului lui Juc Andrei din X și cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldcell” SA, atribuită sistemului informatic ce aparține lui Juc Andrei cu numărul SIM: X și numărul IMEI: X, prin metode nestabilite și în mod fraudulos obținând parolă, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru - cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru, violând dreptul la secretul scrisorilor personale, prin studierea acestora și ștergerea a 1602 scrisori și documente.

Astfel, acțiunile lui Juc Andrei au fost încadrate conform art. 178 alin. (1) Cod penal, adică *Violarea dreptului la secretul scrisorilor, cu încălcarea legislației.*

Tot el, inculpatul Juc Andrei, prelungindu-și acțiunile sale criminale, îndreptate spre comiterea falsului informatic, în aceleași circumstanțe, la 26 iulie 2015 în intervalul de timp de la ora 15.42 și până la ora 18.53, aflându-se la domiciliul său din X, fiind în relații conflictuale cu cet. Pleșca Petru, precum și fiind oponenti în dosarul civil nr. X examinat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, având intenția de violare a dreptului la secretul corespondenței, folosind sistemele informatice cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldtelecom” SA, atribuită domiciliului lui Juc Andrei din X și cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldcell” SA, atribuită sistemului informatic ce aparține lui Juc Andrei cu numărul SIM: X și numărul IMEI: X, prin metode nestabilite și în mod fraudulos obținând parolă, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru

- cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru, a modificat parola de acces la cutiile poștale respective, prin ce a restricționat accesul ultimului la cutiile poștale, precum și a șters ilegal datele informatice păstrate de către ultimul, rezultând date necorespunzătoare adevărului, acțiuni comise în scopul de a fi utilizate la examinarea litigiului civil între cet. Pleșca Petru și cet. Juc Andrei.

Astfel, acțiunile lui Juc Andrei au fost încadrate conform art. 260<sup>5</sup> Cod penal, adică *Modificarea și ștergerea ilegală a datelor informaționale, restricționarea ilegală a accesului la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice.*

**3.** Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

**3.1** Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Zgureanu Alexandru, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 260<sup>5</sup> Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că prima instanță greșit nu a reținut că în cazul infracțiunilor date, victimă este nu numai Pleșca Petru, a căror sisteme informatice au fost fraudate, dar întregul sistem informațional. Pericolul acțiunilor lui Juc Andrei se manifestă prin faptul, că acesta intenționa să apară consecințe juridice nefaste lui Pleșca Petru, iar pe tot parcursul cercetării cazului dat, inculpatul Juc Andrei a negat faptul dat, încercând să ducă organul de urmărire penală, iar ulterior instanța de judecată, precum că nu a întreprins careva măsuri împotriva sistemelor informaționale, ceea ce nu s-a confirmat în cadrul examinării probelor.

Partea apelantă a susținut, că în speță, scopul legii penale și a pedepsei penale, va fi atins doar prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse cu închisoarea or, prima instanță urma să stabilească un cumul de împrejurări clare și concrete în vederea argumentării soluției sale și, care în corelație cu datele despre persoana vinovatului, servesc drept temei pentru aplicarea pedepsei pecuniare.

**3.2** Partea civilă/vătămată, Pleșca Petru, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și în partea refuzului instanței de a se expune asupra acțiunii civile înaintate de partea vătămată, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate și admiterea acțiunii civile, încasarea sumei de 332 390,87 Dolari SUA și suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, și a tuturor cheltuielilor suportate pentru examinarea cauzei, invocând că prima instanță greșit a stabilit la individualizarea pedepsei față de inculpat, lipsa circumstanțelor agravante or, în opinia sa, în speță sunt prezente mai multe circumstanțe agravante cum ar fi: provocarea prin infracțiune a urmărilor grave; (suma de 130 434,66 dolari); săvârșirea infracțiunii din interes material; (pentru sustragerea sumei sus menționate); săvârșirea a mai multor infracțiuni (art.art. 177, 178, 260 CP);

săvârșirea infracțiunii cu scopul falsificării de probe într-un litigiu civil; săvârșirea infracțiunii din interes de preluare a unei afaceri și cu scop de a prelua drepturile de autor asupra unor aplicații IT; inculpatul nu a recunoscut vina; inculpatul nu a recuperat prejudiciul material și moral pricinuit părții vătămate; inculpatul nu a conlucrat cu organul de urmărire penală.

Astfel a considerat că faptul că prima instanță nu a luat în considerare cumulul de circumstanțe relevant, a dus la adoptarea greșită a soluției în partea stabilirii pedepsei aplicate lui Juc Andrei, care după părerea părții vătămate este una prea blândă în coraport cu acțiunile, motivele și prejudiciile cauzate de acțiunile ilicite ale inculpatului, fapt ce condiționează casarea sentinței în această parte cu adoptarea unei sentințe de condamnare cu aplicarea unei pedepse privative de libertate.

La fel, partea vătămată a motivat în apelul declarat, că prima instanță a comis grave abateri de la normele legale ce se impun speței, în special ce ține de refuzul de a se expune *vi-sa-vi* de prejudiciul material cauzat prin infracțiune, lăsând acest aspect la „discreția instanței civile”, fapt prin care s-a admis o încălcare gravă, care condiționează casarea în această parte a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri în care să fie ”răspuns” la toate pretențiile din acțiunea civilă.

**3.3** Avocatul Rusanovschi Radu în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat pe deplin și cu încetarea urmăririi penale, invocând că contrar prevederilor art. 254 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru a cerceta sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei în scopul stabilirii adevărului, poziție expusă pe deplin în hotărârea primei instanțe.

În contextul dat, partea apelantă a menționat că atât în rechizitoriu, cât și în sentință se invocă că Juc Andrei „*fiind în relații conflictuale cu cet. Pleșca Petru, precum și fiind cu acesta oponenți în dosarul civil nr. X examinat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice*” indicând, că de fapt dosarul civil nr. X la care se referă partea învinuirii cât și prima instanță, la data de 16.07.2015 de către Judecătoria Buiucani Chișinău deja a fost pronunțată o hotărâre de admitere a cerințelor invocate de către Juc Andrei și Juc Sergiu față de Pleșca Petru, astfel, nu s-a stabilit care din informație a fost utilizată de către Juc în cadrul dosarului civil și unde a fost prezentată această informație.

De asemenea, partea apărării a menționat, că în urma criticării de către apărare a versiunii părții apărării, că nu putea fi urmărit un interes de către inculpat de a prezenta probe într-un dosar civil la data de 26.07.2015, deoarece acesta a fost finisat cu 10 zile în urmă a pretinsului atac cibernetice - la 16.07.2015, iar până la data de 25.07.2015 Juc Andrei se afla peste hotarele R. Moldova, în fața instanței, partea vătămată deja și-a schimbat versiunea, indicând că Juc Andrei a avut interes de a nimici probe care urmau să fie prezentate de către el în dosarul inițiat în Judecătoria Hâncești privind declararea nulă a acordului de colaborare în baza

căruia s-a dispus încasarea datoriei, susținând în acest sens, că Juc Andrei a aflat despre existența acestui dosar inițiat de către Pleșca Petru, cu câteva luni ulterioare pretinsului atac cibernetic.

La fel, partea apărării a invocat neclaritate și asupra timpului comiterii faptei incriminate lui Juc Andrei, or în acest sens a indicat, că învinuirea menționează ”în intervalul de timp 15.42 - 18.53 aflându-se la domiciliu său”, iar conform datelor prezentate de SA „Moldcell” cet. Juc Andrei nu se afla la domiciliu de unde se pretinde ca au fost întreprinse acțiuni care de partea învinuirii au fost calificate ca atac cibernetic.

În aceeași ordine de idei, partea apărării a susținut, că în speța în cauză nu a fost elucidat modul în care a fost petrecut atacul cibernetic, având în vedere că în rechizitoriu, în vederea explicării metodei, se indică ”prin metode nestabilite”, astfel consideră că învinuirea adusă inculpatului se bazează pe presupuneri.

În acest sens, partea apărării a indicat, că pentru verificarea utilizării la accesarea cutiilor poștale de pe dispozitivul „telefon mobil Iphone” ridicat de către organul de urmărire penală de la inculpat în timpul percheziției a fost efectuată examinarea acestuia în laboratorul organului de urmărire penale, fiind supus unor investigații, iar accesul la conținutul informațiilor deținute în telefonul sus numit a fost posibil datorită comunicării benevole a parolei de acces de către Juc Andrei, iar acest fapt în opinia apărării, duce la concluzia că acesta nu a avut ce să ascundă știind că nu a săvârșit un atac cibernetic, iar acest dispozitiv nu reprezintă un instrument de săvârșire a unei infracțiuni, ba mai mult ca atât, indică că despre acest fapt vorbesc și rezultatele examinării dispozitivului, formulate de către Specialiștii IT care au examinat corpul delict.

În argumentarea poziției, apărarea a mai invocat faptul, că nu este clar din care motive organul de urmărire penală nu a verificat în cadrul examinării telefonul mobil sub aspectul - câte cutii poștale au fost atașate la acest dispozitiv, în acest sens invocând că o simplă verificare a acestuia va elucida pe deplin afirmațiile lui Juc Andrei referitor la faptul că pentru a-și recăpăta accesul la cutiile poștale: X@yahoo.com și X@gmail.com la care anterior a avut acces, a fost necesar să apeleze la martorul Barbăneagră Veaceslav, deoarece numărul de cutii poștale setate pe acel dispozitiv deja nu mai permitea restabilirea acestei parole (sistemul google are un număr limitat de cutii poștale care pot fi accesate cu un număr de telefon).

De asemenea a indicat, că organul de urmărire penală invocă că de către Juc Andrei au fost șterse 1600 de scrisori din căsuțe poștale, acest număr a fost indicat din declarațiile părții vătămate, însă nu este clar care a fost metoda de verificare a acestui număr care se pretinde a fi nimicite, cum acestea au apărut ulterior în cutiile poștale accesate, deoarece în captările foto prezentate de către partea vătămată care se invocă a fi efectuate în seara de 26.07.2015 (acte anexate de către partea vătămată în faza urmăririi penale cu emiterea ordonanței de ridicare de către OUP), în opinia părții apărării, în aceste circumstanțe puteau fi invocate și

nimicirea unei cantități mult mai mari de scrisori pentru „sporirea artificială” a faptelor prejudiciabile săvârșite de către Juc Andrei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2018, apelurile declarate de către procuror și de către partea vătămată, au fost respinse ca nefondate.

A fost admis apelul declarat de către avocatul Rusanovschi Radu în numele inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost achitat Juc Andrei, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1), 260<sup>5</sup> Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, Juc Andrei se învinuiește, că la 26 iulie 2015, în intervalul de timp de la ora 15:42 min. și până la ora 18:53 min. cet. Juc Andrei, aflându-se la domiciliul său din X fiind în relații conflictuale cu cet. Pleșca Petru, precum și fiind cu acesta oponenti în dosarul civil nr. X examinat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, având intenția de a încălca inviolabilitatea vieții personale ale cet. Pleșca Petru, folosind sistemele informatice cu adresa IP: X, gestionată de compania ”Moldtelecom” SA, atribuită domiciliului lui Andrei Juc din X și cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldcell” SA, atribuită sistemului informatic ce aparține lui Juc Andrei cu numărul SIM: X și numărul IMEI: X, prin metode nestabilite și în mod fraudulos obținând parolă, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru - cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru și conțineau informații ce constituie secret personal al ultimului, inclusiv baza de clienți cu care colaborează acesta.

Astfel, acțiunile lui Juc Andrei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 177 alin. (1) Cod penal – *culegerea ilegală a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal al altei persoane fără consimțământul ei.*

Tot el, inculpatul Juc Andrei, se învinuiește că prelungindu-și acțiunile sale criminale, îndreptate spre violarea dreptului la secretul corespondenței, la 26 iulie 2015 în intervalul de timp de la ora 15:42 și până la ora 18:53, în aceleași circumstanțe, aflându-se la domiciliul său din X, fiind în relații conflictuale cu cet. Pleșca Petru, precum și fiind oponenti în dosarul civil nr. X examinat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, având intenția de violare a dreptului la secretul corespondenței, folosind sistemele informatice cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldtelecom” SA, atribuită domiciliului lui Juc Andrei din X și cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldcell” SA, atribuită sistemului informatic ce aparține lui Juc Andrei cu numărul SIM: X și numărul IMEI: X, prin metode nestabilite și în mod fraudulos obținând parolă, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru - cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru, violând dreptul la secretul scrisorilor personale, prin studierea acestora și ștergerea a 1602 scrisori și documente.

Astfel, acțiunile lui Juc Andrei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 178 alin. (1) Cod penal – *violarea dreptului la secretul scrisorilor, cu încălcarea legislației.*

Tot el, inculpatul Juc Andrei, se învinuiește că prelungindu-și acțiunile sale criminale, îndreptate spre comiterea falsului informatic, în aceleași circumstanțe, la 26 iulie 2015, în intervalul de timp de la ora 15:42 și până la ora 18:53, aflându-se la domiciliul său din X, fiind în relații conflictuale cu cet. Pleșca Petru, precum și fiind oponenti în dosarul civil X examinat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, având intenția de violare a dreptului la secretul corespondenței, folosind sistemele informatice cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldtelecom” SA, atribuită domiciliului lui Juc Andrei din X și cu adresa IP: X, gestionată de compania „Moldcell” SA, atribuită sistemului informatic ce aparține lui Juc Andrei cu numărul SIM: X și numărul IMEI: X, prin metode nestabilite și în mod fraudulos obținând parolă, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru - cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru, a modificat parola de acces la cutiile poștale respective, prin ce a restricționat accesul ultimului la cutiile poștale, precum și a șters ilegal datele informatice păstrate de către ultimul, rezultând date necorespunzătoare adevărului, acțiuni comise în scopul de a fi utilizate la examinarea litigiului civil între cet. Pleșca Petru și cet. Juc Andrei.

Astfel, acțiunile lui Juc Andrei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 260<sup>5</sup> Cod penal – *falsul informatic, adică modificarea și ștergerea ilegală a datelor informatice, restricționarea ilegală a accesului la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice.*

Cu referire la învinuirea adusă lui Juc Andrei, instanța de apel a menționat că de către acuzare nu au fost specificată care informație ocrotită de lege, a fost culeasă ilegal de către inculpat și prin ce metode a fost realizată, or învinuirea înaintată lui Juc Andrei în baza art. 177 alin. (1) Cod penal este una incertă, nefiind formulată cu maximă precizie și claritate.

Astfel, de către acuzare nu au fost întocmai respectate aceste exigențe legale, învinuirea nefiind formulată cu maximă precizie și claritate, nefiind indicate actele normative care protejează culegerea informațiilor, care se pretinde că au fost culese de către Juc Andrei, mai mult ca atât, aceasta nu se confirmă prin careva probe.

Atât în cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a demonstrat că Juc Andrei ”în mod fraudulos obținând parola, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru - cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru și conțineau informații ce constituie secret personal al ultimului, inclusiv baza de clienți cu care colaborează acesta” or, din interpretările doctrinale a componentei acestei infracțiuni rezultă, că informația accesată, în speță, baza de clienți cu care colaborează partea vătămată Pleșca Petru și altă informație personală a acestuia, urma a fi stocată de către făptuitor, fapt ce

nu se constată în cazul de față.

De asemenea, în speță, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate probe ce ar confirma existența unei asemenea informații și că numai partea vătămată Pleșca Petru avea acces la această informație.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că în urma percheziției la domiciliul lui Juc Andrei pe X a fost ridicat sistemul informatic, telefon mobil „iPhone”, IMEI X (f.d.104-105, Vol.I), iar la materialele cauzei penale fiind lipsă careva probe care ar confirma faptul că pe dispozitivul dat să se fi depistat careva stocări de date referitor la informații ce constituie secret personal al părții vătămate, inclusiv baza de clienți cu care colaborează acesta sau careva urme ale acestora.

Prin urmare, instanța de apel analizând sentința a constatat, că soluția de condamnare în privința lui Juc Andrei adoptată de prima instanță se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, declarațiile unui martor care a confirmat doar niște acțiuni ale inculpatului pe care ultimul nici nu le neagă și a unor înscrisuri prezentate de către partea vătămată și admise în calitate de probe de către organul de urmărire penală, fără verificarea acestora prin prisma pertinentei, concludenței și utilității lor și preluate de către instanța de fond la adoptarea soluției în speță.

În contextul dat, instanța de apel a constatat lipsa în acțiunile lui Juc Andrei a faptei prejudiciabile privind culegerea de informații ce constituie secret personal al părții vătămate, inclusiv baza de clienți cu care colaborează acesta.

Instanța de apel a apreciat ca fiind pripită și concluzia primei instanțe cu referire la recunoașterea vinovăției lui Juc Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 178 alin. (1) Cod penal, or, răspunderea penală în speță este inaplicabilă, deoarece dispoziția normei penale date nu specifică în mod expres violarea dreptului la secretul corespondenței electronice întreținute prin e-mail sau pe altă cale ce nu presupune efectuarea de convorbiri telefonice sau expedierea de înștiințări telegrafice, iar în conformitate cu prevederile alin.(1) al art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În temeiul relevărilor date, instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului Juc Andrei lipsa faptei infracționale - violarea dreptului la secretul scrisorilor or, în speță se remarcă violarea dreptului la secretul scrisorilor electronice, faptă care nu cade sub incidența prevederilor art. 178 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a relevat, că atât din dispoziția prevederilor art. 178 Cod penal cât și potrivit doctrinei, norma penală dată reflectă exhaustiv corespondența secretul căreia este protejat de lege și nu specifică în mod expres violarea dreptului la secretul corespondenței electronice respectiv, răspunderea penală este inaplicabilă în ipoteza violării dreptului la secretul corespondenței electronice întreținute prin e-mail sau pe altă cale ce nu presupune efectuarea de convorbiri telefonice sau expedierea de înștiințări telegrafice.

În aceeași ordine de idei, din analiza probelor administrate în cadrul

examinării cauzei enunțate și acțiunile inculpatului în coraport cu condițiile pentru calificarea faptei acestuia în baza art. 260<sup>5</sup> din Codul penal, instanța de apel a constatat, că prima instanță greșit a concluzionat, că acesta a comis infracțiunea de fals informatic, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate, care doar a specificat că inculpatul nu a avut acces la căsuțele poștale pretins sparte la data de 26.07.2015 și că acestea nu au fost utilizate pentru lucrul comun or, inculpatul Juc Andrei în declarațiile sale susține contrariul (f.d.216-219,221; 224-227 Vol.II).

În același timp, cu referire și la fapta prejudiciabilă imputată lui Juc Andrei, în baza art. 260<sup>5</sup> Cod penal, instanța de apel a notat, că din dispoziția acestei norme rezultă survenirea răspunderii pentru introducerea, modificarea sau ștergerea ilegală a datelor informatice ori pentru restricționarea ilegală a accesului la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice.

Astfel, teoria dreptului penal relevă, că pentru calificarea faptei potrivit art. 260<sup>5</sup> Cod penal, este necesar ca acțiunea de introducere, modificare sau ștergere a datelor informatice ori de restricționare a accesului la aceste date să aibă un caracter ilegal. Cu alte cuvinte, infracțiunea de fals informatic se va reține în situația în care o persoană introduce date într-un sistem informatic fără a avea dreptul să facă aceasta, ori modifică, șterge, deteriorează aceste date, ori restricționează accesul la ele fără drept. Scopul infracțiunii prevăzute la art. 260<sup>5</sup> Cod penal este unul special: scopul de utilizare a datelor necorespunzătoare adevărului în vederea producerii unei consecințe juridice. Datele sunt susceptibile să producă consecințe juridice, dacă sunt apte să dea naștere, să modifice sau să stingă raporturi juridice, creând drepturi și obligații.

În acest sens, instanța de apel a relevat, că partea acuzării nu a administrat probe pertinente, concludente și utile care să confirme, că Juc Andrei nu a avut acces legal la căsuțele poștale X@gmail.com și X@yahoo.com, și că pentru lucrul în comun Juc Andrei și Pleșca Petru foloseau alte cutii poștale electronice decât cele menționate, iar în contextul dat, se rețin alegațiile inculpatului care indică că în baza unui acord cu partea vătămată au colaborat împreună în crearea aplicațiilor pentru platforme ApStore ce constau în unele programe pentru utilizatorii telefoanelor mobile ce puteau fi descărcate și utilizate contra plată, iar respectivele căsuțe poștale erau folosite în lucrul lor comun și respectiv la care a avut acces până la data de 26.07.2015, când a primit mesajul că la acestea au fost schimbate parolele, fiind atașat și linkul în vederea restabilirii acestor parole, iar după ce încercarea de a restabili parola i-a eșuat nu a mai insistat pe acest fapt.

În concluzie, instanța de apel a stabilit că acuzarea a omis să înlăture dubiul asupra faptului, că acțiunile de ștergere a datelor informatice din căsuțele poștale a părții vătămate au fost comise de către Juc Andrei în scopul de a obține date necorespunzătoare adevărului și de a le utiliza la examinarea litigiului civil dintre acesta și partea vătămată or, în acest sens, instanța de apel a apreciat credibile declarațiile inculpatului care susține, că la data de 26.07.2015, eventual acestea nu

mai serveau drept probe în careva litigiu civil între el și partea vătămată, deoarece instanța de judecată îi dăduse câștig de cauză încă la data de 16.07.2015.

Mai mult ca atât, partea acuzării nu a demonstrat nici faptul că datele necorespunzătoare adevărului pretinse a fi obținute prin ștergere ilegală au fost folosite de către inculpat și au produs anumite consecințe juridice, or la data de 26.07.2015, când a fost comisă fapta instanța de judecată soluționa-se deja litigiul civil între inculpat și partea vătămată.

De asemenea, instanța de apel a remarcat, că organul de urmărire penală nu a probat prin mijloace de probă admisibile de prevederile art. 93 Cod de procedură penală, veridicitatea probelor pe care se bazează acuzațiile imputate inculpatului, or captările de ecran, cu mesajele parvenite de la companiile „Yahoo” și „Google”, referitoare la numărul de telefon X, care se pretinde că a fost folosit la substituirea lădiței poștale originale, la schimbarea parolei de pe adresa IP care este înregistrată după inculpat (f.d.12-34, vol.I), probe pe care se bazează partea acuzării, au fost ridicate de la partea vătămată Pleșca Petru, însă veridicitatea acestora nu a fost confirmată prin probe pertinente, concludente care ar constata existența sau inexistența infracțiunii, vinovăția sau nevinovăția inculpatului, precum și nu sunt stabilite metodele de dobândire a acestora or, înscrisurile aduse în vederea susținerii învinuirii au fost prezentate de persoana interesată de acuzarea lui Juc Andrei, iar organul de urmărire penală a omis să verifice proveniența, veridicitatea și circumstanțele în care au fost obținute înscrisurile prezentate de partea vătămată.

Totodată, instanța de apel a atestat că din învinuirea înaintată lui Juc Andrei, că atacul asupra datelor electronice ale părții vătămate se pretinde a fi săvârșit de pe telefonul mobil al inculpatului Juc Andrei la data de 26.07.2015, ultimul aflându-se la domiciliul său din X, invocându-se informația ridicată de la companiile Moldtelecom și Moldcell prin care se confirmă că adresa IP de la care ar fi fost săvârșit atacul cibernetic aparține lui Juc Andrei (f.d.37-40, vol.I).

Iar sub acest aspect, instanța de apel a stabilit din aceeași informație – probă a acuzării, că în timpul comiterii infracțiunilor în sistemul informatic, telefonul mobil cu nr. X ce aparține cet. Juc Andrei, se afla în regiunea str. Gh Cașu, or, domiciliul ultimului se află în X, fapt din care rezultă dubii asupra locului comiterii infracțiunilor.

Sub acest aspect, instanța de apel a conchis că prima instanță contrar prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatului Juc Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (1) Cod penal – culegerea ilegală a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal al altei persoane fără consimțământul ei; de art. 178 alin. (1) Cod penal – violarea dreptului la secretul scrisorilor, cu încălcarea legislației și inclusiv în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 260<sup>5</sup> Cod penal – falsul informatic, adică modificarea și ștergerea ilegală a datelor informatice, restricționarea ilegală a accesului la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în

vederea producerii unei consecințe juridice și eronat a reținut că vina acestuia a fost pe deplin dovedită prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele.

**5.** Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

**5.1** Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, indicând temeiul pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, de către un alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc vinovăția inculpatului;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului;

- s-a încălcat, conform art. 28 din Constituție, dreptul la viața intimă, familială și privată;

- vinovăția inculpatului se demonstrează prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate;

- declarațiile martorului Barbăneagră Veaceslav;

- procesul – verbal de ridicare din 29 iulie 2015;

- procesul – verbal de ridicare din 10 septembrie 2015;

- procesul – verbal de ridicare din 25 septembrie 2015;

- procesul – verbal de ridicare din 24 septembrie 2015;

- procesul – verbal de ridicare din 21 octombrie 2015;

- procesul – verbal de percheziție din 21 octombrie 2015;

- procesul – verbal de ridicare din 02 decembrie 2015;

- ordonanța din 10.11.2015, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict – telefonul mobil „Iphone A 1549”;

- instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acuzării care demască acțiunile ilegale ale inculpatului.

**5.2** Partea civilă/vătămată Pleșca Petru, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, de către un alt complet de judecată, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul său(pct. 3.2 din prezenta decizie), mai invocând suplimentar:

- în partea motivată, instanța de apel în principiu recunoaște că Juc Andrei a comis acțiuni de violare a dreptului la secretul scrisorilor...(art. 178 alin. (1)) precum și că acesta a accesat ilegal poștele electronice ale părții vătămate Pleșca Petru, dar aceste acțiuni nu întrunesc elementele infracțiunii deoarece în norma legii penale nu ar fi indicat expres ”scrisori sau corespondență electronică” – temei ce fiind raportat la normele de procedură penală se eschivează ca fiind temeiul prevăzut de pct. 2 și 3 art. 275 Cod de procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu excepția

cazurilor când infracțiunea a fost săvârșită de o persoană juridică);

- instanța de apel a interpretat eronat prin analogie legea penală;

- de către practica europeană în nenumărate rânduri s-a explicat că o serie de infracțiuni prevăzute de legea penală prezintă particularități ce permit perfecționarea modalităților de îndeplinire a acestora prin recurgerea la ajutorul dat de sistemele informatice. Ele sunt acele infracțiuni în care "modus operandi" nu este îndreptat împotriva funcționării corespunzătoare a unui sistem informatic, sau asupra informațiilor cuprinse în el, ci rezultatul procesării datelor este utilizat pentru îndeplinirea unor infracțiuni clasice;

- instanța de apel l-a achitat pe inculpat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor, pe când în partea motivatorie a deciziei, instanța de apel în principiu recunoaște că inculpatul a accesat ilegal poștele electronice ale părții vătămate, dar aceste acțiuni nu întrunesc elementele infracțiunii deoarece în norma legii penale nu ar fi indicat expres „scrisori sau corespondență electronică”, prin urmare constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- instanța de apel eronat apreciind faptul că legea nu prevede expres în normele vizate sintagma "*electronici/ă/e*", iar legea penală s-ar aplica doar în situația corespondenței fizice - lucru total irelevant, căci de către practica europeană deja în nenumărate rânduri s-a explicat că o serie de infracțiuni prevăzute de legea penală prezintă particularități ce permit perfecționarea modalităților de îndeplinire a acestora prin recurgerea la ajutorul dat de sistemele informatice. Ele sunt acele infracțiuni în care „modus operandi" nu este îndreptat împotriva funcționării corespunzătoare a unui sistem informatic, sau asupra informațiilor cuprinse în el, ci rezultatul procesării datelor este utilizat pentru îndeplinirea unor infracțiuni clasice. Făptuitorii fac astfel apel la mijloace ne-tradiționale pentru îndeplinirea unor infracțiuni cu caracter „tradițional”;

- prima instanță a comis grave abateri de la normele legale ce se impun speței noastre, în special ce ține de refuzul de a se expune vis-a-vis de prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

- în urma acțiunilor intenționate ale inculpatului cu scopul de a discredita partea vătămată în fața partenerilor de afaceri, la data de 01.08.2015 conturile lui Pleșca Petru au fost suspendate, au fost șterse toate informațiile și conținutul contului de către companiile IT cu care colabora;

**6.** Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

### **6.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli:**

Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței”* Colegiul penal lărgit constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 80-84 vol. III), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de achitare a inculpatului Juc Andrei de sub învinuirea înaintată în baza art. art. 177 alin. (1), 178 alin. (1), 260<sup>5</sup> Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului, prin care acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și în special cu următorul cumul de probe:

- declarațiile părții vătămate;
- declarațiile martorului Barbăneagră Veaceslav;
- procesul – verbal de ridicare din 29 iulie 2015;
- procesul – verbal de ridicare din 10 septembrie 2015;
- procesul – verbal de ridicare din 25 septembrie 2015;
- procesul – verbal de ridicare din 24 septembrie 2015;
- procesul – verbal de ridicare din 21 octombrie 2015;
- procesul – verbal de percheziție din 21 octombrie 2015;
- procesul – verbal de ridicare din 02 decembrie 2015;
- ordonanța din 10.11.2015, prin care a fost recunoscut în calitate de corp

delict – telefonul de mobil „Iphone A 1549”, care în opinia lui confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și că probele nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste probe nu confirmă indiscutabil vinovăția inculpatului, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate confirmă învinuirea adusă inculpatului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că este demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1), 260<sup>5</sup> Cod penal, de către procuror fiind prezentate suficiente probe în demonstrarea acestui fapt, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această concluzie, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, apreciat și verificat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile existența faptei infracțiunilor incriminate inculpatului Juc Andrei.

Mai mult, Colegiul penal lărgit susține concluzia instanței de apel precum că *„partea acuzării nu a administrat probe pertinente, concludente și utile care să confirme că Juc Andrei nu a avut acces legal la căsuțele poștale X@gmail.com și X@yahoo.com, și că pentru lucrul în comun Juc Andrei și Pleșca Petru foloseau alte cutii poștale electronice decât cele menționate”*.

## **6.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către partea civilă/vătămată Pleșca Petru:**

Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal

lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”* Colegiul penal lărgit constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 80-84 vol. III), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de achitare a inculpatului Juc Andrei de sub învinuirea înaintată în baza art. art. 177 alin. (1), 178 alin. (1), 260<sup>5</sup> Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor.

Referitor la argumentele recurentului precum că probele administrate pe cauza penală dovedesc vinovăția inculpatului, Colegiul penal lărgit indică că, instanța de recurs s-a expus asupra acestor argumente în punctul 6.1 a prezentei decizii, motivare care este valabilă și în privința recursului declarat de către partea civilă/vătămată Pleșca Petru.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, odată ce învinuirea nu a venit cu probe pertinente și concludente care să confirme că inculpatul Juc Andrei nu a avut acces legal la căsuțele poștale X@gmail.com și X@yahoo.com și că pentru lucrul în comun Juc Andrei și Pleșca Petru foloseau alte cutii poștale electronice decât cele menționate, se rețin alegațiile inculpatului parțial susținute de partea vătămată precum că în baza unui acord inculpatul cu partea vătămată au colaborat împreună pentru crearea aplicațiilor pentru platforme ApStore, iar respectivele căsuțe poștale erau folosite în lucrul lor comun și respectiv la care a avut acces până la data de 26.07.2015.

Astfel, Colegiul penal lărgit indică că apreciază ca corectă concluzia instanței de apel precum că *”deși Juc Andrei se învinuiește de culegerea ilegală a informațiilor ocrotite prin lege, despre viața personală ce constituie secret personal al altei persoane, fără consimțământul ei; de violarea dreptului la secretul corespondenței precum și falsul informatic, acuzarea nu a confirmat, înafara oricărui dubiu, intervenția ultimului în sistemul informațional deținut de Pleșca Petru prin metode tehnico-științifice exercitate de specialiști în domeniu, ci s-a limitat doar la prezentarea de către partea vătămată a unor captări de secvențe administrate la latitudinea sa, fără a fi stabilită modalitatea de administrare și veridicitatea acestora”*.

Colegiul penal lărgit la motivul criticii recurentului a temeiului de achitare de către instanța de apel invocă că, instanța de apel în decizie(f.d. 88 – 93 v. III) corect a expus motivarea temeiului de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală – nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor incriminate în baza art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) și 260<sup>5</sup> Cod penal, motivare care instanța de recurs ordinar o acceptă ca corectă și nu consideră necesar de a o repeta.

Cât privește neexpunerea instanței de apel asupra acțiunii civile (f.d. 144 – 148 v. II), Colegiul penal lărgit invocă că aceasta este o omisiune vădită a instanței de apel, care poate fi corectată în procedura prevăzută de art. 249 – 250 Cod de procedură penală, la cererea celui interesat sau din oficiu.

Colegiul penal lărgit mai invocă că, în speța dată se observă o luptă la împărțirea veniturilor între foști parteneri de afacere din domeniul IT, care au avut litigiu civil, în materialele cauzei fiind anexate hotărârile instanțelor de judecată civile (f.d. 141 – 142 v. I; f.d. 12 – 18, 120 – 124 v. II), inclusiv și asupra cererii de revizuire, de unde rezultă că în prezent se urmărește intenția de a răsturna soluția irevocabilă și executorie adoptată în proces civil prin intentarea de dosare penale pe diferite articole din Cod penal, ce nu poate fi acceptat de Colegiul penal lărgit.

7. Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apeluri, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel în latura penală este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

### **DECIDE :**

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către partea vătămată Pleșca Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30

octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Juc Andrei X**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

**11 iunie 2019**

*Dosarul nr. 1ra-445/2019*

**Opinie separată  
a judecătorului Cobzac Elena**

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privindu-l pe **Juc Andrei X**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 iunie 2019, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către partea vătămată Pleșca Petru, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Juc Andrei X**.

Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către partea vătămată Pleșca Petru, urmau a fi admise, cu casarea parțială a deciziei în partea privind achitarea lui Juc Andrei de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1)

Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

2. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 martie 2018, Juc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) Cod penal. S-a încetat procesul penal de învinuire a lui Juc Andrei, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Juc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 260<sup>5</sup> Cod penal, fiind condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 500 u.c. ceea ce constituie 30 000 lei.

S-a încasat din contul inculpatului în folosul părții vătămate suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată în partea reparării prejudiciului material produs prin infracțiuni, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

3. Instanța de apel, prin decizia adoptată la 30 octombrie 2018, a respins ca nefondate apelurile declarate de către procuror și de către partea vătămată. A admis apelul declarat de către avocatul Rusanovschi Radu în numele inculpatului, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost achitat Juc Andrei, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1), 260<sup>5</sup> Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor.

4. Analizând textul deciziei recurate (f.d. 73-93 v. III), în coraport cu motivele invocate de procuror și partea vătămată, se atestă că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate privind achitarea lui Juc Andrei de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) Cod penal, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Analizând decizia se constată, că instanța de apel a emis o hotărâre contradictorie, deoarece decizia instanței de apel conține concluzii divergente.

Astfel, consider esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei:

Potrivit deciziei de achitare, în partea descriptivă, instanța de apel a indicat că: *„Cu referire la învinuirea adusă lui Juc Andrei, este de menționat că de către acuzare nu a fost specificată care informație ocrotită de lege, a fost culeasă ilegal de către inculpat și prin ce metode a fost realizată, or învinuirea înaintată lui Juc Andrei în baza art. 177 alin. (1) Cod penal este una incertă, nefiind formulată cu maximă precizie și claritate.*

În continuare, tot în partea motivată, instanța de apel menționează, că *„...or, din interpretările doctrinale a componentei acestei infracțiuni rezultă, că informația accesată, în speță, baza de clienți cu care colaborează partea vătămată Pleșca Petru și altă informație personală a acestuia, urma a fi stocată de către făptuitor, fapt ce nu se constată*

în cazul de față.”

Astfel, se atestă, că conform motivării menționate, instanța de apel se contrazice în concluziile sale, pe deoparte indicând că nu este specificată informația ocrotită de lege care a fost culeasă ilegal, însă în continuare menționează la informația accesată, în speță, baza de clienți cu care colaborează partea vătămată Pleșca Petru și altă informație personală a acestuia.

Mai mult ca atât, se atestă că, instanța de apel în motivarea soluției adoptate, pe de o parte, constată că informația a fost culeasă ilegal „...nu a fost specificată care informație ocrotită de lege, a fost culeasă ilegal de către inculpat...”, iar pe de altă parte, se reține că nu se confirmă prin careva probe că Juc A. a cules informațiile „... nefiind indicate actele normative care protejează culegerea informațiilor, care se pretind că au fost culese de către Juc A., mai mult ca atât aceasta nu se confirmă prin careva probe.”

În continuarea ideilor, instanța de apel, face concluzii divergente și la capitolul accesării informației, la începutul frazei indicând că nu s-a demonstrat că Juc A. accesat ilegal cutiile poștale, iar spre final indică la informația accesată, astfel constată că „Atât în cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a demonstrat că Juc Andrei ”în mod fraudulos obținând parola, a accesat ilegal și fără consimțământul cet. Pleșca Petru - cutiile poștale: X@gmail.com și X@yahoo.com, care aparțin cet. Pleșca Petru și conțineau informații ce constituie secret personal al ultimului, inclusiv baza de clienți cu care colaborează acesta” or, din interpretările doctrinale a componenței acestei infracțiuni rezultă, că informația accesată, în speță, baza de clienți cu care colaborează partea vătămată Pleșca Petru și altă informație personală a acestuia, urma a fi stocată de către făptuitor, fapt ce nu se constată în cazul de față.

La fel, sunt divergențe și în constatările instanței de apel, în partea învinuirii aduse lui Juc A. în baza art. 178 alin. (1) Cod penal, de la pct. 51-53 din decizie, astfel la pct. 52 „ în acțiunile inculpatului Juc A. lipsa faptei infracționale – violarea dreptului la secretul scrisorilor, or în speță se remarcă violarea dreptului la secretul scrisorilor electronice, or în speță se remarcă violarea dreptului la secretul scrisorilor electronice, faptă care nu cade sub incidența prevederilor art. 178 alin. (1) Cod penal, însă în continuare remarcă faptul că „acuzarea nu a confirmat, înafara oricărui dubiu, intervenția ultimului în sistemul informațional, deținut de Pleșca P., prin metode tehnico-științifice exercitate de specialiști în domeniu”, fără a fi apreciate probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, sunt de părere că, concluziile instanței de apel menționate supra, sunt contradictorii și care nu se conciliază reciproc.

Totodată, se relevă, că instanța de apel atunci când constată lipsa faptei infracțiunilor imputate prin rechizitoriu, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității lor.

Astfel, constat că, instanța de apel nu a analizat aspectele învinuirii înaintate lui Juc A. în baza art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) Cod penal, prin rechizitoriu, aspectele doctinare, legislația națională și internațională referitor la infracțiunile din speță, totodată din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel nu le-a evaluat și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz, precum și în instanța de apel. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel consider că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii pripite și nemotivate.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursurilor ordinare declarate de către procuror și partea vătămată, cu casarea deciziei instanței de apel în partea privind achitarea lui Juc Andrei de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 177 alin. (1), 178 alin. (1) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena